

Kedves Antos elvtárs

Engedd meg, hogy a Tanácsköztársaság egyik érdemes harcosának ügyére felhívjuk szíves figyelmedet és segítségedet kérjük miután önhibáján kívül súlyos helyzetbe került.

Bahcheimer Rudolfné Az emigrációból hazaérkezvén Magyarországra a pártközpont segítségével a 9590/1945 M.E. és az ezt kiegészítő módosító rendeletek alapján u.n. rehabilitáció címén közszolgálatban eltöltött idejének figyelembevételével 1911. évig visszaható hatállyal meghatározott ellátást és az ezt kiegészítő lakbér segélyt kapott.

Az elvtársak tehát a legnagyobb jóindulattal igyekeztek ügyét elintézni, azonban az a sajnálatos hiba történt ugyanekkor, hogy e meghatározott ellátásösszegezésében nem jutott érvényre Bahcheimer Rudolfnének a Tanácsköztársaság alatt valóban betöltött funkciója. Mint mellékelten igazoljuk Bahcheimer Rudolfné a Tanácsköztársaság alatt 1919-ben a Közoktatásügyi Népbiztosságon főosztályvezetői állásnak megfelelő működést fejtett ki és a meghatározott ellátást ennek az állásnak figyelembevételével kellett volna megállapítani. Miután 1948. október 15-én a rehabilitációs rendelet önmagát hatályon kívül helyezte e rehabilitációs ügy felülvizsgálatára nem volt lehetőség.

Bahcheimer Rudolfné e kis járadékát 1953 áprilisáig az Országos Nyugdíjintézet útján kézhez is vette. 1953. június 11-én kelt másolatban mellékelte levélben az Országos Nyugdíjintézet a következőkről értesítette: "

"Megállapítást nyert, hogy 1950-től mint nevelő, nyugdíjra jogosult állást töltött be. Az 5100/1924 M.E. sz. rendelet alapján ez az állás reaktívaltnak tekintendő, így ellátási díjait már korábban be kellett volna szüntetni. Mivel újbóli alkalmaztatása

csak most vált ismeretessé, ellátási díjainak folyósítását 1953. június 1-től visszatartjuk".

Azaz az történt, hogy a 69 éves súlyosan beteg, teljesen egyedülálló Bahcheimer Rudolfné elvtárs a jelen pillanatban egy fil-lér nélkül áll. Éspedig - komoly jogi forrásból származó vélemény alapján az Országos Nyugdíjintézet téves és jogosulatlan megállapítása alapján.

Az történt ugyanis, hogy Bahcheimer Rudolfné elvtársat 1950-ben a főváros IX/a okt. osztálya 5281/305/1950 I.A. intézkedés szerint 501 kulcsszám A. alapfizetés fokozatban ovódai tanulmányi felügyelőnek nevezte ki. 850.- Ft fizetéssel /a százalékos emelkedés után 1150.- Ft fizetéssel/. 1952. januárig működött ebben a minőségében, amikor súlyosan megbetegedett és a kilenc hónap táppénz jogsultsága után az orvosi vizsgálat eredményeként 1953. február 15-ig ideiglenes rokkantsági nyugdíjat állapítottak meg részére.

Az 5100/1924. N.E. rendelet 24. §-a valóban kimondja, hogy "a már folyósított nyugdíjat és lakáspénzt be kell szüntetni abban az esetben is, ha a nyugalomba helyezett újból állami, vagy államival egyenlőnek tekintendő állandó tényleges szolgálatba lép és az újból szolgálatba lépett tisztviselőnek csakis az új állásával egybekötött fizetésre van igénye." Azonban már az 1950 március 1-től 1952. január 1-ig érvényes 63/1950 N.T. rendelet 2.§-a lehetővé tette nyugdíj és szolgálati jogviszonyból származó kereset folyósítását azzal a megszorítással, hogy az együttes összeg a havi 1200.- Ft-t nem haladhatja meg. A 2. § /3/ bek. kimondja: ha a nyugdíjas új szolgálati jogviszonya alapján nyugdíjbiztosítását folytatni nem köteles és azt önként sem folytatja a korábbi nyugdíját a jelen rendelet 1. §-ába foglalt korlátozással továbbra is folyósítani kell. Bahcheimer Rudolfné illetményei pedig a 2500/1945 M.E. rendelet ér-

telmében mindennemű adó, nyugdíj vagy egyéb járulék levonása nélkül kerültek kifizetésre. Tehát nem volt köteles nyugdíjjárulékot fizetni és ezt önként nem is tette, munkaviszonyba állása alatt is jár tehát a nyugdíja. Annál is inkább, mert egy burzsoá inflációs társadalmi viszonyok között létrehozott 5100/1924 M.E. sz. rendelet és egy 26 évvel később szocializmust építő /munkába állást elősegíteni akaró/ 63/1950 M.T. rendelet elvi szempontból való ütközéséről van szó. Az egyenlő hatóságok által hozott rendeletek közül is az utóbb hozott rendelet bír érvényességgel. E konkrét ügyben még az is fennáll, hogy a 63/1950. M.T. rendelet mint a miniszterek összességének részvételével alkotott jogszabály kétségtelen elsőbbsége és joghatályossága az előbbivel szemben megállapítható.

Mindezek alapján az Országos Nyugdíjintézet azon intézkedése, hogy Bahcheimer Rudolfné ellátási díjainak folyósítását 1953. június 1-től visszatartja véleményünk szerint jogtalan volt.

Nagyon kérünk tehát kedves Antos elvtárs légy szíves sürgősen odahatni, hogy az Országos Nyugdíjintézet a legsürgősebben a havonta esedékes összegeket pótlólag és továbbra is folyósítsa.

Miután az érdemes elvtárs ügyében alapos okunk volt segítségét kérni felhasználjuk az alkalmat, hogy arra is kérjünk, légy segítségünkre abban is, hogy Bahcheimer Rudolfné elvtárs amugyis nehéz anyagi helyzetén - hiszen járadéka csekély összegű - érdemeire való tekintettel és a méltányossági okok figyelembevételével segítség.

Bahcheimer Rudolfnének ugyanis az 1951/30 tvr. értelmében felemelt összegű törzsnyugdíj jár. Az 1951/30 tvr. 36. §-a /2/ bek. a pénzügyminiszter és az illetékes miniszter javaslatára az állami költségvetésben megállapított kereten belül kivételes nyugdíjellátást engedélyezhet.

Ha Bahcheimer Rudolfiné rokkantsági törzsnyugdíjat kérne, úgy elérhetné az 1000,- Ft felső határt. Az a véleményünk azonban, hogy érdemeire való tekintettel és figyelembevételével azt, hogy rehabilitációja nem a főosztályvezetői állás fokozata szerint történt, engedélyezhető volna számára 1500.- Ft kivételes nyugdíj, ami biztonságossá tenné e jobb sorsra érdemes elvtársunk helyzetét.

Kérünk tehát, légy szíves párhuzamosan azzal, hogy a Nyugdíjintézetnél a jogosulatlanul visszatartott járadék folyósítására vonatkozóan intézkedél, a kivételes nyugdíjaztatásra vonatkozó intézkedéseidet is megtenni és meg vagyunk győződve, hogy ehhez az illetékes szakminiszter /adott esetben valószínűleg a Belügyminiszter/ is hozzá fog járulni, ha e kivételes nyugdíj iránti kérelmet a Pénzügyminisztérium támogatja.

Fáradozásaidat előre is köszönjük

Budapest, 1953. június 23.

elvtársi üdvözléssel

/Dr Fogarassi Béla/ /Dr Lukács György/

MTA FIL. INT.
Lukács Arch.

Alulírottak ezennel igazoljuk, hogy Bachheimer Rudolfné
/Neumann Hilda/ a Magyar Tanácsköztársaság közoktatásügyi
népbiztonságában a diktatura kikiáltásától egészen annak
bukásáig mint főosztályvezető működött és ezt a munkáját
nagy odaadással és kiváló eredménnyel végezte.

Budapest, 1953 június 23.

Lukács György

Fogarasi Béla

MTA FIL. INT.

Lukács Arch.

6446 1-4812
Budapest, 1953 aug.18

Kedves Antos Elvtárs,

kb. két hónapja hozzád fordultunk Neumann Hilda /Bachheimer Rudolfné/ két ügyében, kérve támogatásodat. Az első ügy, az t.i., hogy Neumann elvtársnőtől megvonták az őt megillető rehabilitációs nyugdíjat, azóta elintézését nyert. Amikor ezért köszönetünket fejezzük ki neked, arra kérünk, támogasd most a második kérés elintézését is. Itt arról van szó, hogy Neumann elvtársnő, aki már a diktatura előtt is kommunista volt, aki a diktatura alatt mint főosztályvezető a Közoktatásügyi Népbiztonságban önfeláldozóan és jól dolgozott, aki az emigráció nehéz éveiben híven kitartott a kommunista párt mellett, most mint állandó munkára képtelen öreg asszony, aki ápolásra szorul, nem élhet meg 600-700 Frt. nyugdíjból. Azt hisszük, nagyon méltánytalan volna, ha a diktatúra régi harcosai ilyen rossz körülmények között volnának jénytelenek utolsó éveiket eltölteni. Nagyon kérjük tehát ebben a felette mélytányos ügyben közbelépésedet és támogatásodat.

Elvtársi üdvözléttel

Lukács György

Fogarasi Béla

MTA FIL. INT.

Lukács Arch.

LUKÁCS GYÖRGY
BUDAPEST V.
BELGRÁD RKP. 2. V. EM. 5.
TELEFON: 185-366

Antos István

Miniszterhelyettes Elvtársnak